

कविः) नासोमयाजी संनयेत् TS. 2,5,5, 1. ÇAT. BR. 1,6,4, 10. 11. 2,4,4, 15. KĀTJ. ÇR. 4,2,17. असंनयत् 36. — Vgl. संनय, °नेय.

— अभिसम् hinführen zu, auf: तयोरिक्तेरि मार्गे यदनमभिसंनयेत् MBh. 12,6566.

2. नी (= 1. नी) m. Führer, Leiter am Ende eines comp. P. 3,2,61. Declin. 6,4,77 (als selbstständigen Wortes). 82. 7,3,116. VOP. 3,59. 60. — Vgl. अग्रणी, अग्र्ये°, स्रतनी, गाथा°, ग्रामणी, पदनी, पतना°, यज्ञ°, वश°, सेना°.

नीक UNĀDIS. 3,47. 1) m. ein best. Baum UGĒVAL. — 2) f. आ Bewässerungskanal H. Ç. 167.

नीकर्पिन् (von कर्प् mit नि) adj. das Rad schlagend, vom Pfau LĀTJ. 8,12,6.

नीकार् (von 1. कर् mit नि) m. = न्यकार् Erniedrigung, Demüthigung, Verachtung ÇABDAR. im ÇKDr.

नीकाश (von काष् mit नि) P. 6,3,123. m. 1) Schein, Aussehen am Ende eines adj. comp.; adj. gleich, ähnlich nach AK. 2,10,38. H. 1462. an. 3,722. MED. Ç. 23. आकाश° MBh. 3,12552. Vgl. धूम°, बधु°, नि-काश. — 2) Bestimmtheit, Gewissheit (निश्चय) H. an. MED.

नीकुलक m. N. pr. eines Mannes PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 33,34.

नील्लिद m. nom. act. von ल्लिद् mit नि P. 6,3,122. Sch.

नीत्तणा n. der zum Untersuchen des Kochenden dienende Stab, Rühr-öffel: यन्नीत्तणे मांसपचन्या उखायी: RV. 1,162,13. Wird vom Padap. in नि + ई° womit man hinuntersieht zerlegt, könnte aber vielleicht auch auf निद् zurückgeführt werden, da ईत् mit नि sonst nicht vorkommt. — Vgl. नेत्तणा.

नीच (von 1. नि) 1) adj. f. आ a) niedrig, nicht hoch AK. 3,2,20. TRIK. 3,3,76. H. 1429. an. 2,58. MED. k. 6. नीचं शय्यासनं चास्य सर्वदा गुरुतं-निधौ (भवेत्) M. 2,198. (आसनम्) नात्युच्छ्रितं नातिनीचम् BHAG. 6,11. नीचे देशे HARIV. 7987. सिन्धुषु तथा नीचेषु (zugleich gemein) Spr. 661. उत्तममध्यनीचशाखास्थित VARĀH. BRH. S. 87,46. नीचेन वपुषा HARIV. 4158. नीचा (so ist zu lesen) नाभिः vertieft PAKĀT. 1,223. नीचकेशश्म-श्रुनख kurz JĀGĒ. 1,131. नीचकेशनख SUPR. 2,244. 13. नीचनखोरामन् 1,7,6. 30,1. 70,21. 2,143,20. — b) niedrig, gesenkt vom Tone VS. PRĀT. 1,32,113. 146. KĀT. 9 aus der KĀÇ. zu P. 7,2,10. NIR. Einl. LXVII. नीचस्व-रित ÇIKSHĀ in Ind. St. 4,366. fg. नीचीकर् herabstimmen, tonlos aus-sprechen Schol. zu RV. PRĀT. 3,12. — c) zu unterst stehend, der ge- ringste: फलं वरमध्यनीचम् VARĀH. BRH. S. 87,46. niedrig, gemein in moralischer oder socialer Beziehung AK. 1,1,3,15. 2,10,16. 3,4,28, 108. 25,194. TRIK. H. 334. 380. 932. H. an. MED. HALĀJ. 2,191. सुबाहूनि नृशंसानि पुत्रैस्त्व अनेश्वर । निकृतानीह पाण्डूना नीचैरिव यथा नरैः ॥ MBh. 6,2918. HARIV. 4554. 4619. R. GORR. 2,68,6. 3,35,35. Spr. 466. BHARTṚ. 2,73. PAKĀT. 60,19. V. 55. DHŪRTAS. 77,4. VARĀH. BRH. S. 106,2. कर्मकर 5,41. गोमन्दनीचमृद्गाः 9,13. 38 (37),4. नीचकुलोद्भव 13,27. नीचकुलोद्भवा MRĀKĒH. 83,8. नीचाः — नृपतेरपि वंशजाताः VARĀH. BRH. S. 13,6. उत्तमस्यापि वर्णस्य नीचा ऽपि गृहमागतः Spr. 443. प्रणिपत्य नी-चवत् BHĀG. P. 3,17,27. 7,12,1. SĀH. D. 90. शार्ङ्गलस्य गुह्यं शून्या नीचः क्राश्रमिर्दति MBh. 1,7750. niedrig, gemein von Beschäftigungen, Hand- lungen, Gesinnungen u. s. w.: नीचकर्मा दासः VET. in LĀ. 19,3. नीचेन

IV. Theil.

कर्मणा HARIV. 4619. R. 2,104,6. MRĀKĒH. 46,21. BHĀG. P. 1,19,1. घनी-चानुवर्तिन् MBh. 3,2866. नीचरत an Gemeinem Gefallen findend VA- RĀH. BRH. 23 (22),5. — 2) m. ein best. Parfum (चार्क) RĀGĀN. im ÇKDr. — 3) n. in der Astrol. der Tiefpunkt eines Planeten, ταπεινωμα, das 7te Haus vom Höhepunkt VARĀH. BRH. S. 69,6. 104,54. LAGHŪ. 1,22. 6,4. BRH. 1,13. 3,17. नीचगत im Tiefpunkt stehend LAGHŪ. 9,27. Schol. zu SŪRJAS. 7,13. 14 u. s. w. — Vgl. नीचात्. नीचैस्. उच्चनीच, न्यच्.

नीचक (von नीच) 1) adj. f. नीचिका a) niedrig, kurz ÇABDAR. im ÇKDr. — b) leise: गच्छ नीचिकया गत्या MBh. 3,11018. — 2) f. नीच-का = नीचिकी BHAR. zu AK. 2,9,67. ÇKDr. नीचिका COLEBR. und LOIS. in den Noten; auch नीचिकी diess.

नीचकदम्ब (नी° + क°) m. N. einer Pflanze, = मण्डीरी NIGH. PR. नीचकिन् (von नीचक) m. der Kopf eines Stiers HALĀJ. 2,112. So ÇKDr. u. WILSON, während AUFRECHT ein f. नीचिकी annimmt; im Text steht: नीचिकी च शिरोदेशः. — Vgl. नीचिक.

नीचकैस् adv. demin. von नीचैस् P. 5,3,71. Sch.

नीचग (नीच + 1. ग) 1) adj. f. आ niedrig gelegen (von einem Flusse) und zugleich an einem Manne niederen Standes befindlich (विद्या) HIT. PR. 3. zu einem niedrigen Stande gehörig: नीचगामङ्गना प्राप्य चन्दनैर्-एडलं लिखेत् BUĀTADĀMABATANTRA im ÇKDr. in der Astrol. im Tiefpunkt stehend VARĀH. BRH. S. 19,22. BRH. 3,16. — 2) f. आ Fluss (vgl. निम्न-गा) ÇKDr. nach einem Kosha. Als Beleg wird fälschlich die Stelle oben aus HIT. angeführt. — 3) n. Wasser ÇKDr. nach demselben Ko- sha, das für das f. die Bed. Fluss giebt.

नीचगृह (नीच + गृह) n. in der Astrol. das Haus, in dem ein Pla- net seinen Tiefpunkt hat, VARĀH. BRH. 11,19. 19 (18),11.

नीचता (von नीच) f. eine niedrige Stellung: कुब्जा नीचतयैव (gebückt) याति शनैर्नात्मनोऽपि शङ्कितः SĀH. D. 36,15 (RĀTĀV. 27,10). in übertr. Bed. im Gegens. zu उच्चता Ueberlegenheit MBh. 3,10635.

नीचल (wie eben) n. eine niedrige Stellung VARĀH. BRH. S. 32,73 (in socialer Bez.).

नीचभोज्य (नीच + भो°) m. Zwiebel (die Nahrung gemeiner Leute) ÇABDAR. im ÇKDr.

नीचयोनित् (नीच + योनि) adj. von niedriger Herkunft seiend: नीचयो- निनाम् HARIV. 11308.

नीचर्त (नीच + रत Stern) = नीचगृह VARĀH. BRH. 20 (19),2.

नीचवज्र (नीच + वज्र) n. geringer Diamant, Bez. einer Edelsteinurt (वैक्रान्त) RĀGĀN. im ÇKDr.

नीचा (instr. von न्यच्) adv. unten, hinunter, nieder: नीचा वर्तत उ-परि स्फुरति RV. 10,34,9. नीचा यच्छ पृतन्यतः 152,4. नीचा सत्सुमुद-न-यः परावर्तम् 2,13,12. 14,4. 4,38,5. नीचा तं धृत्यतसं न शुष्कम् 4,4. नी-चार्यच्छुशुम्गः AV. 4,3,6.

नीचात् (abl. von नीच) adv. von unten: नीचाडुच्चा चक्रयुः पातवै वाः RV. 1,116,22.

नीचामेढ्र (नी° + मे°) adj. dessen Ruthe hängt: शमनीचामेढ्राणां स्तो-मः PAKĀV. BR. 17,4,1. 3. LĀTJ. 8,6,4.

नीचायक (wohl नीच + आय, आयक) gaṇa उत्करादि zu P. 4,2,90. Da- von °क्रीय ebend.